

Resolució 1426/2024, de 14 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 1081/2024

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament d'Empresa i Treball

Informació reclamada: Informes dels controls (cabals, nivells...) d'una empresa embotelladora d'aigua.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: La informació sol·licitada i reclamada és informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG i d'acord amb el que estableix la DA 1a de l'LTAIPBG, apartat segon, donat que es tracta d'informació ambiental, gaudeix d'un règim especial d'accés d'acord a la Llei 27/2006 (LAIMA), i supletòriament per l'LTAIPBG. Aquesta Comissió no aprecia límits d'accés, més enllà de les dades personals merament identificatives de les persones que actuen en representació de l'empresa que ha estat objecte de la inspecció i del personal de l'administració. D'acord amb l'article 24 LTAIPBG 1. "s'ha de donar a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits"; 2- "si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades". Dit això, és procedent estimar parcialment el dret d'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada amb benentès que caldrà anonimitzar les dades persones que es refereixen a persones representants de l'empresa objecte d'inspecció ja que no són rellevants per l'objecte de la reclamació. Informar al Departament d'Empresa que té la responsabilitat exclusiva d'aplicar el règim previst als articles 23, 24 i 25 de LTAIPBG als efectes de complir amb la normativa relativa a la protecció de dades personals, en el moment d'executar d'aquesta resolució. Igualment, informar a l'empresa reclamada que, en cas d'incompliment els requisits pel que fa a la protecció de dades, pot reclamar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT).

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Departament. Recursos naturals. Informació ambiental Aprofitaments d'aigua. Informes. Inspeccions. Controls. Actes. Concreció. Tercers afectats. Límits. Dades personals. Reclamació contra inadmissió. Estimació parcial.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. L'1 d'agost de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 1081/2024, presentada per una persona física contra la Subdirecció General de Mines del Departament d'Empresa i Treball (DET) en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut cap resposta per part de

l'Administració. La persona reclamant manifesta que ha rebut resposta de l'administració però que la informació no li ha estat lliurada.

2. El 20 de juliol de 2024 la persona reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) a la DGI en relació a l'aprofitament d'aigua mineral natural per part d'una empresa en la que es demana el següent: "Tornem a sol·licitar el darrer informes dels controls (cabals, nivells...). El darrer que vam sol·licitar i disposem és de data 1 de març de 2023. Ja el vam sol·licitar en data 9 de març d'aquest any 24, i no s'havia fet cap inspecció segons la vostra resolució CC_2024_EXP_SIP001SOL2_00008674 de 21 de març. Es va fer una reclamació el 12 d'abril, que té resposta amb data 16 de juny, on li reitereu a l'organisme on vam fer la reclamació que la inspecció no s'ha fet, 1 any i 3 mesos i mig després de la darrera. Tornem a sol·licitar el darrer informe que entenem ja estaria fet 1 any i 5 mesos després, en compliment de les vostres obligacions de supervisor de l'autorització atorgada a l'embotelladora XXXI".
3. El 31 de juliol de 2024 la DGI resolt la SAIP en el sentit de "no admetre la sol·licitud d'accés a informació pública" invocant l'article 64.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, en remissió a l'article 53, en tant que la informació demanada no té la consideració d'informació pública als efectes de l'article 2.b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre disposen que, en tot cas, la informació pública objecte del dret d'accés ha de ser temporalment preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés, amb independència de la data d'entrada en vigor de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. Es constata que aquesta Administració va realitzar una inspecció en data 30 de maig de 2024 i que encara no disposa de la informació sol·licitada. Per la qual cosa, procediria inadmetre la sol·licitud d'accés a la informació pública".
4. El 19 d'agost de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació, per error, a l'Ajuntament de Sant Aniol de Finestres.
6. El 4 de setembre la GAIP esmena l'error i requereix al Departament d'Empresa i Treball que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

7. El 26 de setembre GAIP rep l'informe emès pel Departament DGI amb la següent consideració: "La persona reclamant sol·licita accedir a una informació que no es troba en poder del Departament d'Empresa i Treball. En efecte, el servei competent no ha elaborat cap informe en relació amb informes dels controls (cabals, nivells...) en relació amb l'embotelladora XXXX per la qual cosa es va resoldre la inadmissió de la sol·licitud. Així mateix, d'acord amb la informació facilitada pel Servei d'Investigació i Recursos Minerals de la Direcció General d'Indústria, no esdevé preceptiu l'elaboració d'un informe en relació amb la inspecció efectuada l'any 2024 a l'embotelladora XXX".
8. El 30 de setembre la GAIP trasllada aquesta informació a la persona reclamant per al seu coneixement.
9. El mateix dia 30 de setembre la persona reclamant presenta al·legacions en el sentit de que el sentit de la inadmissió per no ser una informació preexistent, "és una tergiversació de la nostra sol·licitud que és molt clara: El que se sol·licita és l'Informe de l'inspector o inspectora a l'empresa, que aquest mateix Departament admet la seva existència, i que es va practicar (segons aquest Departament) en data 30 de maig de 2024. Es tracta d'un formulari omplert a mà amb les dades dels volums d'extracció per a embotellar i nivells piezomètrics". Per això sol·licita que li sigui lliurat l'informe de la inspecció del 30 de maig de 2024 i afegeix que es tracta d'un "formulari omplert a mà amb les dades dels volums d'extracció per a embotellar i nivells piezomètrics que ja se'ns ha vingut lliurant en anys anteriors. Informació clarament de caire ambiental a la qual tenim dret".
10. El 2 d'octubre la GAIP lliura aquestes al·legacions al Departament i li atorga un termini de 5 dies per a presentar les seves consideracions. Vençut aquest termini el Departament no ha fet arribar cap comunicació.
11. El 10 d'octubre el Departament d'empresa i Treball respon les al·legacions en el sentit que:
 - 11.1. Que la Direcció General d'Indústria va constatar que no es va emetre cap informe en relació amb la inspecció a les instal·lacions de l'empresa xxx.
 - 11.2. Respecte a l'afirmació de la persona reclamant al reconèixer l'existència de l'informe pel fet d'haver-se realitzat la inspecció, considera que "aquesta afirmació no s'ajustaria al que recull la corresponent resolució, la qual constata que es va portar a terme la inspecció a l'empresa XXX però s'hi afirma en cap moment que es disposi de l'informe sol·licitat". I segueix: "La persona reclamant defineix l'acta d'inspecció emesa pel personal de la Direcció General d'Indústria com a "informe". Arran de la concreció efectuada per la persona reclamant a les darreres al·legacions, esdevé inequívoca la petició d'informació pública concreta: darrera acta d'inspecció emesa per la Direcció General d'Indústria a les instal·lacions de l'empresa XXX".

- 11.3. En relació a l'acta de la inspecció referida, i atesa la concurrència de drets del tercer afectat, es procedeix a traslladar la SAIP als efectes de donar compliment a l'article 31 LTAIPBG.
12. El 15 d'octubre el DET facilitat a la GAIP les dades del tercer afectat.
13. El 22 d'octubre la GAIP trasllada la Reclamació al tercer afectat d'acord amb el que preveu l'article 34.1 del RGAIP i se li comunica que disposa d'un termini de 10 dies per presentar les al·legacions o els documents que estimi oportuns en defensa dels seus drets o interessos. La notificació va ser acceptada en la mateixa data.
14. El 28 d'octubre la GAIP comunica a la persona reclamant l'ampliació de termini per resoldre la Reclamació.
15. El 5 de novembre la GAIP les al·legacions de l'empresa afectada que en resum consideren:
- Com a antecedents informen de l'activitat que exerceix la societat com proveïdor d'un producte essencial i de primera necessitat, com és l'aigua embotellada i comercialització pel consum humà i la presentació "indiscriminada" per part de l'entitat reclamant del que consideren sol·licituds "reiterades, genèriques i inconnexes d'accés a la informació pública en relació amb el volum màxim d'extracció d'aigua mineral natural reconegut" d'acord amb l'autorització atorgada.
 - Informa de l'incompliment de l'obligació de protecció de dades personals d'acord amb la resolució d'estimació parcial de data 6 d'abril de 2023 del director general d'Indústria en relació a una SAIP d'una acta d'inspecció de 2023. En aquest cas explica que no es van ocultar el nom i cognom, càrrec i firma de la persona representant de l'empresa, però sí de l'actuari.
 - Apel·lant a aquest precedent, i "atesa l'especial sensibilitat de les dades personals de treballadors i representants d'XXX que apareixen a les actes i/o informació que sol·licita l'associació, es sol·licita que aquestes siguin ocultades i no facilitades, la qual no necessita tenir tals dades per complir amb la finalitat de l'accés sol·licitat".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública

(RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la inadmissió invocada en la sol·licitud d'accés a la informació

Previ a considerar l'objecte de la Reclamació, aquesta Comissió considera pertinent fer unes consideracions prèvies. En el cas que ens ocupa, el Departament ha errat en la interpretació de les causes d'inadmissió de la SAIP, considerant que la inexistència de la informació sol·licitada pot justificar la seva inadmissió.

L'article 29 de l'LTAIPBG regula les causes d'inadmissió i diu en els apartats 1 i 2:

“1. Són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en els supòsits següents:

- a) Si demanen notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic.
- b) Si per a obtenir la informació que demanen cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. En aquest cas, es pot donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant.
- c) Si la informació que demanen és en fase d'elaboració i s'ha de fer pública, d'acord amb les obligacions de transparència del títol II, dins el termini de tres mesos.

2. Són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'informació consistents en consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens, sens perjudici dels supòsits de consulta o orientació establerts per la legislació general de procediment administratiu i per les lleis sectorials que es demanin d'acord amb la normativa corresponent”.

Així, entre les causes d'inadmissió previstes a l'LTAIPBG no s'hi ha incorporat la inexistència de la informació. Si fos el cas que no existís la informació, el que hauria procedit seria

l'estimació de la SAIP i, en conseqüència, haver informat la persona reclamada de la inexistència de la informació sol·licitada.

3. Sobre el dret a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada i reclamada és informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG informació pública ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". L'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG). L'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal i no resta subjecte a motivació i tampoc requereix invocació de cap norma (art. 18.2 LTAIPBG).

En el cas que ens ocupa i com hem vist (antecedent 3) el DET inadmet pel que fet que la informació no existeix (sobre aquest aspecte ja ens hem pronunciat a bastament en el fonament jurídic anterior) i en el marc d'aquest procediment es reitera en aquest posicionament. Amb les al·legacions formulades per la persona reclamant (antecedent 9) el DET considera que el reclamant concreta la petició d'informació (antecedent 11.2), informa que hi ha un tercer afectat i la GAIP procedeix a la preceptiva comunicació en virtut de l'article 31 LTAIPBG.

En primer lloc, i pel que fa a l'objecte de la SAIP i posterior Reclamació convé aclarir que la persona sol·licitant va demanar "el darrer informes dels controls (cabals, nivells...)" i afirmant que "El darrer que vam sol·licitar i disposem és de data 1 de març de 2023". El fet que la informació demanada es formalitzi en una acta no deixa de ser un document públic on es recull l'actuació de comprovació o verificació i, en conseqüència, es declara la conformitat a la legalitat vigent o no. En definitiva, és un document de control. I en cas que el Departament considerés que aquesta sol·licitud s'havia formulat en termes imprecisos o massa genèrics, correspon a l'Administració comunicar-ho al sol·licitant i demanar-li que concreti la informació a la que vol tenir accés (article 28.1 LTAIPBG).

En segon lloc, la DA 1a de l'LTAIPBG, apartat segon, estableix que "l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei". L'accés a la informació

ambiental és una d'aquestes matèries (ho assenyala expressament l'apartat tercer de la disposició addicional primera de la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern –LTAIPBGE–), de manera que queda sotmès primerament a la regulació continguda a la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (incorpora les 2003/4/CE i 2003/35/CE directives) (LAIMA) i que té per objecte, entre altres, regular els drets “a accedir a la informació ambiental que estigui en poder de les autoritats públiques o en el d'altres subjectes que la tinguin en nom seu” (article 1.1.a)) i estableix un règim especial d'accés (article 3.1) i entre aquests, “a) A accedir a la informació ambiental que estigui en poder de les autoritats públiques o en el d'altres subjectes en nom seu, sense que per a això estiguin obligats a declarar un interès determinat, sigui quina sigui la seva nacionalitat, domicili o seu; (...) d) A rebre la informació que sol·licitin en els terminis màxims que estableix l'article 10; e) A rebre la informació ambiental sol·licitada en la forma o format elegits, en els termes que preveu l'article 11; f) A conèixer els motius pels quals no se'ls facilita la informació, totalment o parcialment, i també els motius pels quals no se'ls facilita la informació en la forma o el format sol·licitats”.

Recordar també a l'administració reclamada que d'acord amb l'article 5.1.b) i f) de la Llei 27/2006 té l'obligació de “facilitar informació per al seu correcte exercici, així com consell i assessorament en la mesura que sigui possible” i “garantir el principi d'agilitat en la tramitació i resolució de les sol·licituds d'informació ambiental”.

Aquesta Comissió no aprecia límits d'accés, més enllà de les dades personals merament identificatives de les persones que actuen en representació de l'empresa que ha estat objecte de la inspecció i del personal de la mateixa administració. D'acord amb l'article 24 LTAIPBG 1. “s'ha de donar a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits”; 2- “si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades”.

En el cas concret la informació pública l'ha sol·licitat una associació fundada el febrer de 1999, fruit de les inquietuds d'un grup de veïns de la Llémena pel medi ambient i el paisatge, i s'ha de pressuposar un interès públic en l'accés a la informació.

Dit això, és procedent estimar parcialment el dret d'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada amb el benentès que caldrà anonimitzar les dades persones que es refereixen a persones representants de l'empresa objecte d'inspecció ja que no són rellevants

per l'objecte de la reclamació. Informar al Departament d'Empresa que té la responsabilitat exclusiva d'aplicar el règim previst als articles 23, 24 i 25 de LTAIPBG als efectes de complir amb la normativa relativa a la protecció de dades personals, en el moment d'executar d'aquesta resolució. Igualment, informar a l'empresa reclamada que, en cas d'incompliment els requisits pel que fa a la protecció de dades, pot reclamar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT).

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts,

i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Igualment, l'article 67 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

L'ordre CLT/172/2014, de 14 de maig, per la qual s'aprova el protocol de gestió de documents electrònics i arxiu de la Generalitat de Catalunya, determina les condicions tècniques i organitzatives de classificació funcional, seguretat i disposició dels documents administratius des de l'inici del procediment administratiu, amb la finalitat de garantir-ne l'autenticitat, la fiabilitat, la integritat i la disponibilitat futura. Així mateix, el protocol fixa les directrius corporatives en matèria d'arxiu electrònic. Aquesta ordre, d'acord amb la Disposició transitòria sisena del referit Decret 76/2020 és vigent fins que s'aprovi el model organitzatiu que ha preveure la planificació, el seguiment i avaluació dels resultats, participació en la definició dels sistemes d'informació corporatius transversals i disposició dels recursos necessaris per fer efectiu el desplegament de l'Administració digital.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu, que ha d'estar perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de novembre de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1081/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir al Departament de Treball que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir al Departament de Treball a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1081/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.